

Keller faar et saadant Laan; men jeg skal dog hellere stille til den ærede Minister, at det, naar der skal bygges en ny Anstalt af Keller, maa blive et Hovedhensyn, at denne Anstalt i alt Fald ikke kommer til at ligge alt for nær ved Byen. Vel veed jeg, at det hævdes, navnlig af Keller, at, naar den kommer for langt bort, vil det ikke være godt at faae Lærekrafter, at det, naar den f. Ex. kommer $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Mil fra Byen, vil blive vanskeligt at faae Lærere. Det skal jeg indrømme, da han maa henvende sig til Folk her i Byen, som skulle give Timer i hans Anstalt; men det er heller ikke min Mening, at Anstalten skulde ligge et Stykke ude paa Landet. Det forekommer mig, at, naar man ser hen til Forholdene ved den Kellerske Anstalt, som ganske vist ligger paa et meget heldigt, temmelig aabent Sted i Byen, har man god Grund til, naar der skal bygges en ny Anstalt, at holde paa, at den kommer i alt Fald i en Udkant af Byen, og saa vil det vist ikke være umuligt for Keller, at faae Lærere fra Byen. Dette skal jeg altsaa henstille. Der staar i Bemærkningerne angaaende de Kellerske Anstalter, at der haves et velegnet Lokale til de aandsfuge Døvtumme; det forstaaer jeg ikke rigtig, hvad den ærede Minister vil sige med, at der for Tiden haves velegnede Lokaler til disse. Det er mig velbekendt, at Keller vil opføre en ny Anstalt, eller i alt Fald udvide Anstalten i Meiningsgade; men som Forholdene ere nu, kan det virkelig ikke siges, at der haves vel egnede Lokaler, thi Lokalerne ere for Diebliffet saaledes, at en Del af Stolen holdes paa Tagkamre, hvor der er grumme ugunstige Lys- og Luftforhold, saa at jeg ikke rigtig forstaaer, hvad Ministeren har ment med, at der haves velegnede Lokaler. Det kan jeg, i alt Fald efter det Kjendskab, jeg har til Lokalerne, efter at have set disse Anstalter, ikke forstaa. Men det maa vel Ministeren, naar han faar Ordet, nærmere kunne oplyse os om. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at jeg altsaa ikke kan Andet end i det Hele og Store anbefale Lovforslaget, da jeg tror, at det vil bringe en heldig Ordning. Jeg har kun Endel overfor den Sum, der forlanges, og jeg skal til Slutning kun nævne en eneste Post, der i alt Fald foreløbig falder mig i Minde som temmelig stor. Der er saaledes, idet jeg kun skal berøre, at der naturligvis kan komme uforudsete Udgifter paa 10,000 Kr., anslaaet 12,000 Kr. til Hæveanlæg, Brolægning og Segn. Det forekommer mig foreløbig at være en temmelig stor Sum at bruge dertil, og jeg tvivler derfor ikke om, at der jo nok vil kunne faaes en hensigtsmæssig Anstalt billigere, end der her er foreslaaet.

H. Sørensen: Da jeg ikke antager, at der er anden Uenighed her i Thinget med Hensyn til Lovforslagets første Del end Summens Stør-

relse og Stedet, hvor Anstalten skal ligge, en Uenighed, som jeg ikke antager, at det vil have den allermindste Vanskelighed at faae overvundet, skal jeg ikke udtale mig derom, men kun slutte mig til Ønsket om, at vi maa faae en saadan Anstalt oprettet, og at vi maa faae den Nytte og Gavn af den paa det Omraade, som der trænges haardt til. Med Hensyn til den anden Del af Lovforslaget er der et Punkt, som jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa. Jeg antager, at den Frygt, der, saa vidt jeg veed, er hos enkelte Medlemmer i den Henseende, noget stammer fra, at det overgives til og bestyres af en privat Mand, og at man ikke tror derved at have den samme Sikkerhed for en god Behandling, som naar det var Staten, der havde Sagen i sin Haand. Jeg antager, at Alle, der have gjort sig bekendte med Forholdene og navnlig med vedkommende Mand, kunne være fuldstændig beroligede ved at se hen paa den Virksomhed, han har udfoldet; men det er jo vist, at denne Mand i sin Tid vil gaa bort, og at man da maa spørge, hvem der vil blive hans Afløser, og hvorledes Forholdene da ville blive. Jeg antager derfor, at man i den Henseende maatte ønske at træffe saa gode Forholdsregler som muligt, for at fikke sig en Overtagelse. Dette er ogsaa forsøgt her, idet der under Nr. 2 i § 3 er givet Staten Ret til, naar den faar Lyft til at overtage Anstalten, at gjøre det mod et Mars Opgivelse, og ligeledes naar den finder Driften utilfredsstillende. Det er navnlig med Hensyn til det Sidste, at jeg vil henlede Opmærksomheden paa, om det ikke var muligt at foreslaa en Forandring saaledes, at, naar det skete af den Grund, at man fandt den Maade, Sagen blev taget paa, utilfredsstillende, skulde Staten kunne tage den i sin Haand strax og overtage Anstalten, endog med betydelige Dproffelser. Det kan være, at Staten kan gjøre det; men det forekommer mig, at, som Formen er nu, vil den først være istand til at overtage den efter et Mars Forløb i ethvert Tilfælde. Men naar Overtagelsen sker, fordi man finder sig utilfreds, forekommer det mig, at det vilde være i høi Grad ueheldigt, om et helt Mars skulde gaa hen, inden Overtagelsen kunde ske. (Th. Nielsen: Vi have jo Tilfyn). Ja, vi have ganske vist et Tilfyn; men naar det ikke har kunnet være saa indtrængende, at det har været istand til at ophæve det, som har gjort Styrelsen utilfredsstillende, forekommer det mig, at, navnlig naar Vedkommende skulde af med Anstalten, vilde det endnu mindre være i Tilfynets Haand at ophæve disse Mangler. Dette vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Jeg skal indrømme, at det kan give større Sikkerhed for vedkommende Mand; men jeg tror paa den anden Side, at Vedkommende kan være sikker paa, at der ikke, uden at der for Staten er virkelig Grund, vil blive grebet ind. Jeg skal for mit